Handschrift

Seite 232r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36453
Copyright: Melk, Benediktinerstift

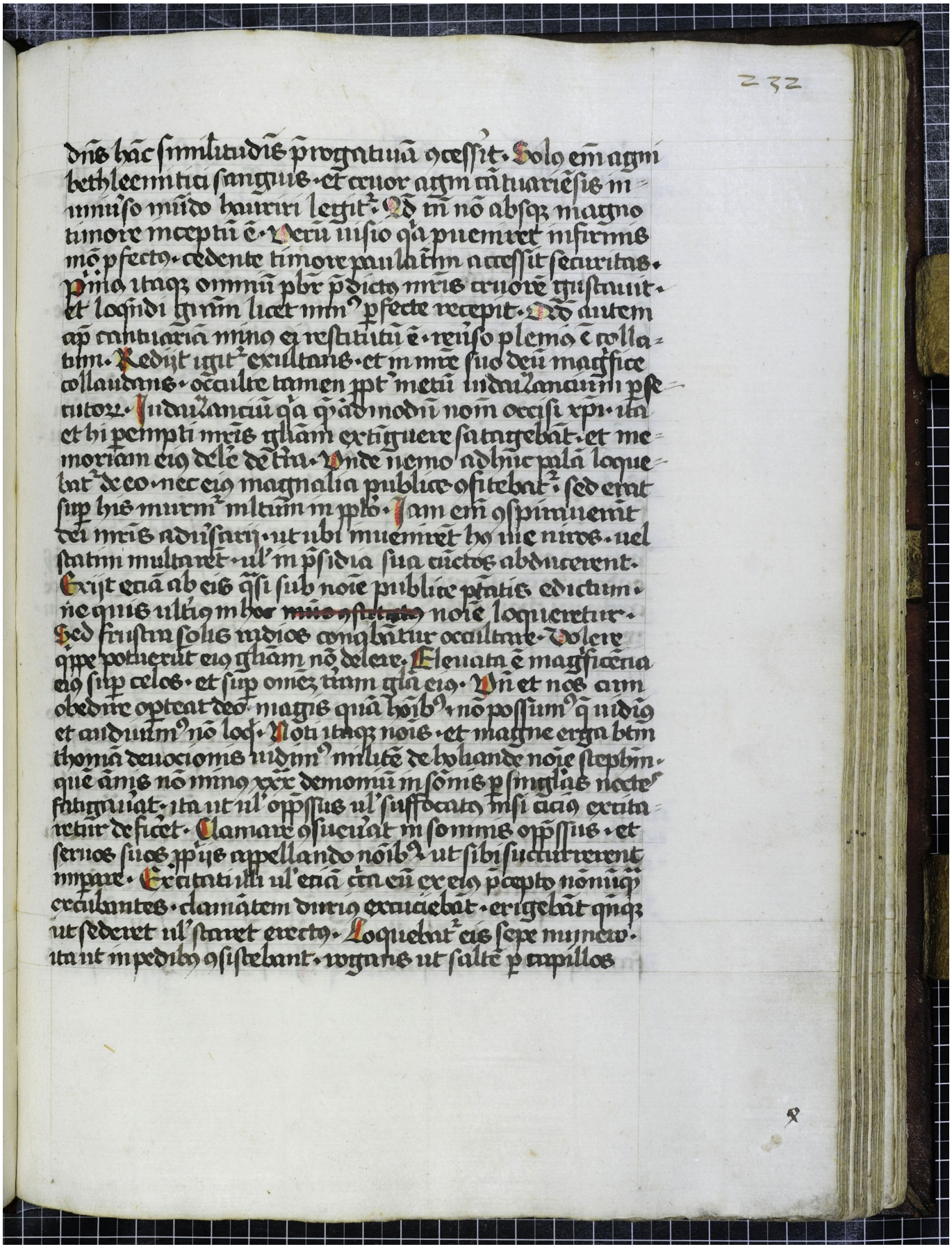

dns hac simulitudis progenitura ocessit. Solo enim agni
bethleem tica sanguis. et cruor agni cuiuariesis m
munuso mundo hauriri legit. Ad tm no absq magno
timore meceptu e. Verum iusio qa premiret infirmis
mo pfecto. cedente timore paulatim accessit securitas.
Primo itaq omnium pbr pdicto mris cruore ignistuuit
et losindi ignum licet mm pfecte recepit. Ad autem
ap cantuaria mmo ea restituitur e. reiso plemo e colla
tum. Rediit igit exultans. et m mre suo deum magnifice
collaudans. occulte tamen ppt metum indulancium pse
cutor. Indulancium qa qadmodum nom occisi xpi. ita
et hi pempti mris ghiam extinguere satagebat. et me
moriam eio dele de tiu. Unde nemo adhuc pala loque
bat de eo. nec eio magnalia publice ofitebat. sed erat
sup his murm multum m pplo. Iam enim ospirauerunt
dei mris adiuisacij. ut ubi muenirent hos iuc niros. uel
statim multarent. ul m psidia sua eictos abducerent.
Exist etiam ab eis qsi sub noie publice ptatis edictum.
ne quis ultio m hos ~~mro ofitetur~~ noie loqueretur.
Sed frustra solus iudicos conglatur occultare. Volere
qpe potuerunt eio ghiam no delere. Eleuata e magnificentia
eio sup celos. et sup omez tum gia eio. Vn et nos cum
obedire opteat deo magis quam hoib. no possum q iudio
et anduum no loq. Noti itaq nois. et magne erga btm
thoma deuocionis iudum milite de holiande noie stephnus
que anis no mmo xxx demomu m somis p singlas nocte
fatigauiat. ita ut ul oppssus ul suffocato msi aia excita
retur deficet. Clamare osueuiat m sommis oppssus. et
seruos suos pp ys appellando noib. ut sibi succurrerent
mpare. Exanimati illi ul etiam cm eu ex eio pcepto nomiq
ecaluntes. clamatem diuio excuciebat. erigebat quoq
ut sederet ul staret erecto. Loquebat eis sepe mynewi
ta ut m pedibo osistebant. vogans ut sulte p capillos